

РУСЕНСКА НАРОДНА ОПЕРА

гостуване
на

ОПЕРЕН ТЕАТЪР КОНСТАНЦА
СР РУМЪНИЯ

Л О В Ц И
НА
Б И С Е Р И

С Ъ Н Я Т
НА
М О Р Я К А

ЛОВЦИ НА БИСЕРИ

опера в 3 действия от ЖОРЖ БИЗЕ

Участвуват:

НАДИР

ФЛОРИН ДИАКОНЕСКУ
ЮЛИУ ПУШКАШУ

ЗУРГА

ВИКТОР АКСИНТЕ

НУРАБАД

ИОСИФ БУИБАШ

ЛЕЙЛА

ВЕРНИКА ДИАКОНУ
НИКУЛИНА КРЪСТЕА

Солисти на балета:

ДОРА КАРПОВ, АНКА ТУДОР, ШЕФАН СОКТОР,
БОГДАН КОНДУРАЦЕАНУ

Диригенти:

СИЛВИУ ПАНЦИРУ
ЮЛИУС СЗАРВАДИ

Режисьор:

Г. БЪРБУЛЕСКУ

Асистент-режисьор:

ИОСИФ БУИБАШ

Хормайстор:

БОРИС КОБАСНИАН

Хореограф:

МИРЕЛЕ САВОПОЛ

490893

СЪДЪРЖАНИЕ:

Първо действие

Обширна лагуна около един от южните острови. Тук са се събрали жителите за предстоящия лов на бисери. Според старинно поверие, само пеенето на непорочна девица може да прогони злите духове, прозящи ловците с гибел. Сред ловците се намира Зурга. Той е прекарал пълен с нещода ни живот. Някога бягайки от враговете, Зурга се скрива в едно крайбрежно жилище. Преследващите го влизат в жилището, но скрилото го девойче откланя подозрението на враговете, като ги насочва да го търсят в погрешна посока. В знак на благодарност, Зурга подарява на детето скъпоценна огърлица. От тогава се е минало много време. Сега Зурга е избран вожд на племето, ловците му се кълнат във верност и прославят неговата находчивост и смелост. Към тълпата приближава чужденец. С удивление Зурга познава своя другар от детинство — Надир. Дватама другари не са се виждали много години. Някога скитайки заедно, те срещат младата красавица Лейла. Дватама, Надир и Зурга, се влюбват в нея. Появилото се чувство на ревност става причина двамата другари да се разделят. Сега зарадван от срещата, Зурга предлага на Надир да остане и вземе участие в лова на бисери. Към брега приближава лодка, която довежда жрицата. Лицето ѝ е покрито с воал. Надир и Зурга не подозират, че това е Лейла. Жрицата не бива да сменя воала от лицето си до края на лова. Тя е длъжна да даде клетва, че ще остане непорочна, не ще узнае ласките на любовта, докато закрили лезиците. Смърт я прози за неспазване на клетвата.

Тържествено се кълне жрицата, че ще изпълни всички задължения. Внезапно, тя забелязва веред присъстващите Надир. По гласа той открива, че жрицата е Лейла. В него с нова сила се пробужда прежната любов.

Второ действие

Ловът е завършен. До следващото утро жрицата може да отдъхне на уединената скала. Тук я довежда жреца Нурабад. Той припомня, че девойката е длъжна твърдо да пази своята клетва. От детинство Лейла е привикнала да устоява на честната си дума. Тя разказва на Нурабад, че като дете веднъж тя дава клетва да спаси неизвестен беглец и я одържва без да се плаши от смъртната опасност. Когато Лейла остава сама, мислите ѝ се отправят към Надир.

Отдалече долита песен. Това е той. Под закрилата на нощта, той е решил да проникне до убежището на жрицата. Равногласието от срещата с любимия и страхът от неминуемата беда се борят в Лейла. Тя умолява юношата да си отиде. Късно е, обаче, — Нурабад е проследил влюбените. Той събира цялото племе: жрицата е нарушила клетвата, трябва тя и нейният възлюблен да бъдат предадени на смърт. Дошлият Зурга иска да спаси своя другар. Той заповядва да освободят Надир и жрицата. Народът е възмутен, но Зурга е доброволно избран вожд, неговата дума е закон за всички.

Преди да освободят Лейла, Нурабад сваля от лицето ѝ воала. Зурга познава в лицето на жрицата девойката, която е обичал. В неговото сърце отново се събужда ревност, той проклина Лейла и Надир, и заповядва да бъдат наказани. Разразилата се буря, реват на бушуващия океан се слива с вълновете на възбуждените тълпи.

Трето действие:

първа картина

Лейла идва при Зурга. Тя го моли да запази живота на Надир. Страстното признание на Лейла за любовта ѝ към Надир отново извикват у Зурга жажда за отмъщение. Той отказва да спаси юношата. Лейла е готова да умре с любимия си. Преди да отиде, тя дава на Зурга огърлицата си. Нека той ѝ предаде на майка ѝ. Зурга е изумен: в огърлицата той познава подаръка, който някога е дал на девойката, спасила го от смърт.

Втора картина

Всичко е готово за изпълнение на наказанието. На разсъмване Лейла и Надир трябва да умрат. Неочаквано пожар обхваща селището. Жителите се втурват да спасят хижите си. При осъдените идва Зурга — той е запалил селището, за да може да се възползува от суматохата и освободи Лейла и Надир. Надир някога Лейла бе спасила живота му. Да спаси нея и Надир е негов дълг. Надир и Лейла избягват. Появява се съпровождащ от жреци Нурабад. Той е чул призива на Зурга; изменникът трябва да бъде наказан. Нурабад се хвърля към Зурга и с удар на княжид го поразява до смърт.

СЪНЯТ НА МОЛЯНА

Комичен балет-приказка
в две действия

Музика:
ЛАУРЕНЦИУ ПРОФЕТА

Либрето:
НИКОЛАЕ ИТУ

Режисьор, хореография, сценография:
ТРИКСИ КЕКАИС

Асистент-хореограф:
ГЕОРГЕ МОЦПАН

Соло пиано, орган и челеста:
СИЛВИУ ПАНЦИРУ

Хормайстор:
БОРИС КОБАСНИАН

Филмови образи:
Г. БЪРБУЛЕСКУ

Диригент:
КОНСТАНТИН ДАМИНЕСКУ

Участвуват:

ИЛЯНА — ДАИРА

ИЗАБЕЛА АГУЛЕТИ
МОНИКА ОЛАРИО

УЧЕНИКЪТ — МОРЯК („ПИЛЕНЦЕТО“)

ФЪНИКА ЛУПУ
ЩЕФАН СОКТОР

МОРСКИЯТ ВЪЛК

ДУМИТРУ ПОПЕСКУ-ЧОАТА

ГИБАРЯТ — ЛЮБИТЕЛ

ЮЛИУ ФИЛИП

ПРИЯТЕЛКИТЕ НА ИЛЯНА

ЕЛЕНА НЯТУ
ЛУЧИКА СТЬНЧУЛЕСКУ

МОРЯЦИТЕ

ЩЕФАН СОКТОР
ФЪНИКА ЛУПУ
ЩЕФАН ФЕКУ
ДАНДУ ПОПЕСКУ

ЛЕНТЕНАНТЪТ

ГЕОРГЕ МОЦПАН

НЕГОВАТА ГОДЕНИЦА

ИЛЯНА ДУМИТРЕСКУ

ФОТОРЕПОРТЪОРЪТ

ГРЕТИ МУНТЯНУ

ГОСПОЖАТА С ЧАДЪРА

КОНСТАНЦА ВЛАЙКУ

ГОТВАЧЪТ

КОНСТАНТИН ПИНТИ

ГЛАВАТАРЯТ НА ПИРАТИТЕ И АРБИТЪРЪТ ЮЛИУ ФИЛИП

МОРСКАТА ЗВЕЗДА

ИЛЯНА ДУМИТРЕСКУ

КОРАЛИ

ГЕОРГЕ МОЦПАН
ЩЕФАН СОКТОР
ФЪНИКА ЛУПУ

ЦАРИЦАТА НА ПЕРЛИТЕ

МОНИКА ОЛАРИО

СИРЕНАТА С РОГ

ДОРА КАРПОВ

ПЪСТРИТЕ СИРЕНИ

ЕЛЕНА НЯТУ
ЛУЧИКА СТЬНЧУЛЕСКУ
ПОЛНА КОНСТАНТИНЕСКУ

СОЛО ТАНЦ НА ТРУДА

ИЛЯНА ДУМИТРЕСКУ
ГЕОРГЕ МОЦПАН

Масетро корепетитор:

Технически режисьор:

ИОНЕЛ БОТЯ

НИКИ ДУМИТРЕСКУ

Директор на продукцията:

Технически координатор:

ГЕОРГЕ ХРИСТУ

НИКУ ВОНКОТА

СЪДЪРЖАНИЕ:

Първо действие

Първа картина

В един летен слънчев следобед, освежен от лек морски бриз, който охлажда кея на пристанището в Констанца, три действащи лица — героите на нашия разказ, представят на зрителите своите занимания „за момента“. Ученикът-моряк, наречен „Пиленцето“ чете задълбочено една книга с пиратски приключения; Старият морски вълк задълбочено се занимава със запалването на своята лула; Рибарят-любител се възхищава на вдищата си, която му носи слава на добър рибар. „Пиленцето“, обвзет от мисли се вижда вече истински моряк. Междувременно той си свършва работата и се задълбочава отново в авантюрите на книгата.

Но ето че се появява едно девойче. Иляна, така се казва момичето, поглежда към морето, вдишва жадно въздуха и започва да се разхожда замислена. Погледът ѝ попада върху „Пиленцето“. Идват и двете приятелки на Иляна. Те правят неуспешни опити да привлекат вниманието на „Пиленцето“.

Трима моряка поканват момичетата на танц и те приемат поканата, за да ядосат неприветливия моряк.

Те предлагат на момичетата портокали. Всички заедно започват танц с портокалите. Като че ли случайно, един портокал удря „Пиленцето“ и го отвлича от четенето.

Портокалът е хвърлен от Иляна нарочно. „Пиленцето“ ѝ го връща учтиво обратно и е леко заинтригуван от момичето, което си взема обратно портокала. Иляна, ядосана, му хвърля този път портокала точно върху книгата. „Пиленцето“ се стресва, поглежда недоволен след тях и остава в размисленост със своите собствени мечти.

Втора картина

Чува се сирената на един кораб, който се приближава към кея. „Пиленцето“ със съжаление се разделя със своята книга и започва да изпълнява задълженията си — да маневрира акустиращите кораби.

Пътниците, най-различни, слизат от кораба и са посрещани от роднини, приятели и познати. Рибарят-любител посреща своята съпруга, а в същото време Старият морски вълк се старее да обясни на една група туристи как да стигнат до

града. От кораба слиза и един футболен отбор — весели, шумни, личи че се връщат победители. Фоторепортьори бягат на различни посоки, стараяйки се да ги обезсмъртят във вестниците.

„Пиленцето“ гордо, но с уважение посреща офицерите от кораба. Той ги гледа с възхищение и с известна завист. Готвачът на кораба ядосва малкия моряк, показвайки му колко представителни са те в сравнение с него. Ядосан, „Пиленцето“ се връща при своята книга.

Старият морски вълк хвърля книгата с авантюри на ученика и започва да му разказва своите истински авантюри. Като млад капитан на кораб, морският вълк си спомня за авантурите, през които е минал, как смело е посрещал внезапните бури и дъждове, как е бил атакуван от пирати, отчаяната му борба с тях и как ги побеждава.

„Пиленцето“, унесен от разказа на Стария морски вълк, имитира движенията му като хипнотизиран.

Появява се Иляна. Морският вълк се оттегля. Иляна бързо поставя два портокала върху стола на младия ученик-моряк. Той се доближава и я изненадва. Гледат се с топлота, танцуват. Иляна се отдалечава от танца и побягвайки, изтървава шалчето от шията си. „Пиленцето“ го взема, любува му се, и го връзва на своята шия, слага портокалите в джоба си и отново взема книгата с авантурите.

Второ действие

Трета картина

„Пиленцето“, очарован от трепетните сцени, списани в книгата, развълнуван едновременно от разказите на Стария морски вълк и с възбудено въображение, се пренася в чудния свят на мечтите.

След малко заспива, а действащите герои и случките от книгата оживяват в неговия сън.

Сега той е капитан на кораба „Делфин“, който плува в открито море. Неговото горещо желание да се срещне очи с очи с пиратите и да ги победи, става действителност. На хоризонта се появява пиратският кораб. „Пиленцето“ дава енергични распоредания и прави чудеса от храброст, очудвайки целия екипаж. Гледайки през бинокъла си, той вижда кръвожадните лица на пиратите, които със своите саби и ножове се движат около една мачта. За мачтата е вързана

Даира, една легендарна девойка, чийто образ прилича на тази, която си загуби синьото шалче. „Пиленцето“ решава да спаси красивата Даира. Започват да гърмят оръдията. Снарядите не дават желанния ефект, мундациите се свършват. Тогава „Пиленцето“ изважда един портокал от джоба си и го изпраща чрез оръдието върху пиратския кораб. Снарядът експлодира и поврежда кораба на пиратите. „Делфин“ се приближава до тях. Неговият екипаж преминава в другия кораб и започва борба на живот и смърт. „Пиленцето“ се хвърля в боя и спасява Даира. Борбата завършва чрез здраво завързване на пленените пирати.

„Пиленцето“ използвайки един пленен от пиратите транзистор, решава да отпразнува победата и пуска танцова музика.

Пиратите се молят на колена да им бъде простено. „Пиленцето“ великодушно им прощава и ги освобождава, дори разрешава на един млад пират да танцува с Даира. В един момент на невнимание от страна на „Пиленцето“, пиратът скача във водата, смеейки му се подигравателно. „Пиленцето“ се хвърля веднага след него, преследвайки го в морските дълбини.

Ч е т в ъ р т а к а р т и н а

На дъното на морето, оцветени с богатата морска флора и оживени от съответната фауна лежат останките на потънал кораб. И чудо! Върху тях си почива Старият морски вълк, пухкайки с лулата си. До него се намира и Рибарят-любител заедно с торбата си, в която се намира грамадната риба от приказките.

В мълчанието на морските дълбини флората и фауната играят един фееричен танц, в който участвуват Морската звезда и Царицата на перлите.

Появява се пиратът, държейки в обятията си припадналата Даира. Като се пази да не бъде забелязан от някого, той скрива плячката си.

„Пиленцето“ и пиратът се срещат лице с лице, готови за нова борба, която скоро ще започне.

Този път обаче борбата добива вид на футболна игра. На финала, пиратите и екипажът се срещат като на едно истинско футболно приище. В апогея на борбата се появяват сирените. Една сирена се отправя към останките на потъналия кораб с явното намерение да освободи Даира.

Пиратите и моряците са упоени от обаянието на песните на сирените, които ги привличат към тъмнината на морските дълбини.

Даира и „Пилецето“ са щастливи. Те се кънат, че вече никога няма да се разделят. Забравили са за пиратите. Даира му предлага блестящите богатства в света на мълчанието.

Е П И Л О Г

Съмва се. „Пилецето“, събуден от Морския вълк се включва в ежедневната работа, която вече започва. Всичко се изразява чрез труда — един прсторен (широк) танц на труда символизиращ протичането на времето и едновременно с това и развитието на новите завоевания на човечеството.

„Пилецето“ се събужда за една нова действителност, която го е довела до зрелост, благодарение на труда и упоритостта. Сега той е истински капитан на кораб, работи с умение и е ценен и обичан от екипажа на кораба, който командва. А Иляна му е станала съпруга. Следователно, мечтите, сънищата, не остават само мечти, а стават действителност при едно условие — да се трудиш, да се бориш за по-ното, за това, което желаш да станеш.

Регионална библиотека
"Любен Каравелов" - Русе

120000890783

ТЕХНИЧЕСКИ СЪТРУДНИЦИ:

Художници изпълнители:

Шефан Дънчану
Миноара Чинтяну

Отговорен дърводелец:

Николае Янку

Отг. тапицер:

Георге Бърсан

Отг. шивачи:

Джина Котяну
Николае Тънасе

Отг. по осветлението:

Раду Петку

Отг. по кабините:

Джета Боянджиу

Бутафория:

Елена Михъеску

Модн — цветя:

Петре Йон

Отг. машинист:

Владимир Николникоз

Реквизитор:

Николае Константинеску

